

4. Касьянов, С. Психологические тесты. Москва, Издательство Эксмо, 2006, с. 211-213 .
5. Пугачев В. П. Тесты, деловые игры, тренинги в управлении персоналом: учеб. для студентов вузов. Москва, Аспект Пресс, 2003, с.185-187.
6. Nichev N., Petrova, E. Professional training of future logistics officers at National Military University of Bulgaria. 21st International Conference The Knowledge-Based Organization, Book Series: Knowledge Based Organization International Conference, Volume: 21, 2015, pp.253-257.
7. Petrova, E., Zegoicea, Andrei, Comparative Case Study Regarding Cadet's Motivation – Methodology, Revista Academiei Fortelor Terestre, Nicolae Balcescu Land Forces Academy, Sibiu, Romania, Vol. XVIII, Nr. 3 (71), Trimestrul III, 2013, pp.301-307.
8. Training plans for education on specialty of regulated profession "Organization and management of military units at the tactical level" and military occupational qualification „Officer for tactical levels of command”.

Andriushchenko K.

Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Enterprise Economics
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

INTRODUCTION INTELLIGENT FEATURES IN ASSETS TO AUTHORIZED CAPITAL ENTERPRISE

Андрющенко К.А.

д.е.н, доцент, професор кафедри економіки підприємств
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ОСОБЛИВОСТІ ВНЕСЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ АКТИВІВ В ДО СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

The article is devoted to defining the factors influencing the characteristics of making intellectual assets to the authorized capital of the company. Consider the benefits of the scheme of project financing for innovative projects under the transfer of intellectual assets. Defined stages of which shall consist registration transfer of intellectual property in making the charter capital of the legal entity results of creative activity or means of individualization.

Keywords: *intellectual assets, registered capital enterprises, project financing, innovative projects, transfer*

Стаття присвячена визначенню факторів що впливають на формування особливостей внесення інтелектуальних активів до статутного капіталу підприємства. Розглянуто переваги застосування схеми проектного фінансування для реалізації інноваційних проектів в рамках трансферу інтелектуальних активів. Визначено з яких етапів повинно складатись оформлення передачі права на об'єкт інтелектуальної власності при внесенні до статутного капіталу юридичної особи результату творчої діяльності або засоби індивідуалізації.

Ключові слова: *інтелектуальні активи, статутний капітал підприємства, проектне фінансування, інноваційні проекти, трансфер*

Визначальні фактори для встановлення частки власного капіталу в загальному фінансуванні проекту: ризики проекту, прибуток на інвестований капітал, тобто потоки грошових коштів. Іншими словами, чим вище ризики, пов'язані з реалізацією інноваційного проекту, чим нижче чиста поточна вартість, тим більше повинна бути частка власного капіталу проекту. У зарубіжній практиці частка власного капіталу становить від 30% до 50% [1, С. 390]. З точки зору засновників власного капіталу проекту його частка в загальному фінансуванні повинна бути якомога більшою, оскільки загальний річний дохід з власного капіталу являє собою важливу кінцеву величину, яка зменшується зі збільшенням ступеня заборгованості.

Необхідні позикові кошти проекту направляються безпосередньо на адресу даної проектною компанії, а не ініціаторам (заявникам) проекту. Отримані кредити відзначаються в балансі проектною компанією, саме тому можна говорити про позабалансовому кредитуванні. Тобто проект виключається з активів підприємств його ініціаторів (заявників) для того, щоб уникнути погіршення показників структури капіталу і платоспроможності в окремих балансах підприємств ініціаторів (заявників). Завдяки цьому проект не надає негативного впливу на материнські компанії ініціаторів (заявників). Таким чином, ініціатори проекту можуть одночасно брати участь в реалізації відразу декількох інноваційних проектів. Всю діяльність, пов'язану з реалізацією передінвестиційної, інвестиційної та експлуатаційної фаз інвестиційного проекту, веде проектна компанія.

Якщо власний капітал проекту формується в основному за рахунок коштів певного комерційного банку, то даний банк може взяти на себе всі обов'язки, пов'язані з реалізацією проекту. Необхідні позикові кошти проекту будуть направлятися безпосередньо на адресу даного комерційного банку, тобто отримані кредити будуть відзначатися в балансі комерційного банку.

Можлива модифікація процесу трансферу і комерціалізації даної технології за участю об'єктів інфраструктури ринку трансферу інтелектуальних активів на основі застосування схеми проектного фінансування, розглянутої вище. Банк надає необхідні ресурси для розробки дослідних зразків на базі наявного інтелектуального активу і проведення експериментальних робіт. Правовласник інтелектуального активу вносить до статутного капіталу виняткові права на дану технологію. Використання методології аналізу банком ефективності проекту з залученням дозволить знизити фінансові ризики реалізації проекту, а облік розглянутих нами правових аспектів взаємодії учасників угоди про трансфер інтелектуального активу і процесу оформлення внесення прав на інтелектуальний актив в якості внеску до статутного капіталу знижує ймовірні транзакційні витрати за цією операцією [3, С. 250].

Таким чином, ми вважаємо, що даний приклад ілюструє можливість активізації процесів трансферу інтелектуальних активів в Україні, розширення доступу інноваційних наукових і промислових організацій і підприємств до інвестиційних ресурсів і обґрунтовує необхідність розвитку інфраструктури ринку трансферу інтелектуальних активів з активною роллю комерційних банків як фінансових посередників.

Можна виділити наступні переваги застосування даної схеми проектного фінансування для реалізації інноваційних проектів в рамках трансферу інтелектуальних активів:

1. Зменшення інформаційно-фінансових витрат за рахунок спільного освоєння учасниками трансферу інтелектуальних активів нових інформаційних і фінансових технологій, поліпшення системи управління, координацію зусиль по просуванню товарів і послуг на ринки, розробці та здійсненню складних фінансових і правових схем із залученням експертів і консультантів.

2. Створення окремої проектної компанії в рамках схеми проектного фінансування та участь в капіталі засновників і партнерів даної компанії (учасників трансферу інтелектуальних активів) забезпечує реальний контроль і можливість управління проектом на всіх стадіях його реалізації;

3. Зростання вартості самого банку за допомогою приросту вартості акцій проектної компанії при успішній реалізації проекту;

4. Складання інвестиційних ресурсів з різних джерел і розширення складу учасників суб'єктів проектного фінансування сприяє розподілу ризиків між усіма учасниками реалізації проекту по трансферу інтелектуальних активів [2, С. 35].

При використанні схем проектного фінансування роль проектного аналізу особливо висока, і на його здійснення витрачаються значні кошти. Великі банки, що спеціалізуються на проектному фінансуванні, в своєму штаті нерідко мають інженерів, геологів, екологів, інших спеціалістів, необхідних для поглибленої оцінки інноваційних проектів. Відсутність таких фахівців компенсується залученням експертів і консультантів з інтелектуальної власності для оцінки комерційного потенціалу інтелектуального активу, відбору інноваційних проектів банком при ухваленні рішення про фінансування, розробки оптимальних схем договірних взаємовідносин між учасниками і укладення індивідуальних контрактів, які враховують специфіку інтелектуального активу [4].

Разом з тим, необхідно відзначити, що серйозної законодавчої основи для розвитку проектного фінансування банками в Україні поки немає. З огляду на специфічність інтелектуальних активів, це тягне можливе збільшення транзакційних витрат учасників трансферу інтелектуальних активів, в тому числі кредитних організацій. Згідно «теоремі

Коуза», що розглядається в інституційній теорії, величина трансакційних витрат залежить від того, наскільки чітко проведено розмежування прав на інтелектуальний актив, який є об'єктом конкретної угоди, а також від можливості превентивно виключити несанкціоноване втручання третіх осіб та користування цими правами. Дія юридичних норм зменшує економічні втрати. У той же час трансакційні витрати виникають через недосконалість формальних інститутів (законодавства), що встановлюються уповноваженими державними органами, що породжує проблеми економічного характеру для учасників трансферу інтелектуального активу.

Оформлення передачі права на об'єкт інтелектуальної власності при внесенні до статутного капіталу юридичної особи результатом творчої діяльності або засоби індивідуалізації має складатися з двох основних етапів:

- прийняття відповідного рішення на загальних зборах учасників (Засновників) товариства та підготовка установчих документів, що відображають факт внесення виняткового права повністю або частково в статутний капітал;

- укладання ліцензійної або іншого договору.

На першому етапі найбільшу складність викликають питання, що стосуються грошової оцінки вартості внесеного в якості внеску права. Для другого етапу оформлення повної чи часткової передачі виключного права при внесенні його до статутного капіталу характерно, як зазначалося, укладання ліцензійної угоди. Як ліцензіата, на нашу думку, повинен виступати один із засновників (засновники) створюваної юридичної особи. При цьому в угоді слід обумовити, що право на результат інтелектуальної діяльності або засіб індивідуалізації вноситься для юридичної особи.

З огляду на проблеми, що виникають при укладанні ліцензійних договорів, фахівці рекомендують в разі створення господарських товариств спочатку вносити в статутний капітал юридичної особи грошові вклади в розмірах, достатніх для здійснення реєстрації товариства відповідно до чинного законодавства, і тільки після реєстрації організації укладати договір про передачу виключного права в якості внеску до статутного капіталу.

Важливою умовою розглянутого ліцензійної угоди є умова про строк, протягом якого юридична особа може використовувати об'єкт інтелектуальної власності. За загальним правилом, зазначений термін не повинен перевищувати періоду дії охоронного документа, однак на ліцензіара може бути покладено додатковий обов'язок щодо продовження дії реєстрації об'єкта, що тягне збільшення терміну його використання організацією.

Крім укладання ліцензійних угод, чинне законодавство не виключає можливості оформлення внесення виняткових прав до статутного капіталу юридичної особи та іншими видами договорів, не всі з яких підлягають обов'язковій державній реєстрації.

Можна зробити висновок, що внесення виняткових прав до статутного капіталу юридичної особи повинно передбачатися законодавством з інтелектуальної власності юридичними формами розпорядження виключними правами, тобто спеціальними видами угод. При цьому установчий договір (договір про створення акціонерного товариства) до зазначених видів угод не відноситься і не є підставою для переходу виключного права на об'єкт інтелектуальної власності до створюваного юридичній особі. Разом з тим в установчому договорі необхідно закріпити обов'язок учасника укласти ліцензійний або інший договір про передачу виключного права.

Інвестування в інноваційні проекти, пов'язані з трансфером інтелектуальних активів, здійснюється, як правило, тільки для одного з учасників: або вузу, який розробляє технологію, або малого підприємства, який освоює дану технологію. Це не створює достатньої мотивації розвитку інноваційного процесу, відсуває терміни випуску продукції на ринок, що негативно відбивається на конкурентних перевагах виробленого товару.

References:

1. Andriushchenko K. (2016) Formation of conceptual approaches to management of intellectual capital of knowledge considering hierarchical levels at the enterprise. *Int. J. Critical Accounting*, Vol. 8, Nos. 5/6, 2016. Pp. 379-395.
2. Bobyak, A.P. (2011), "Formation of an information system economic analysis on equity", *Statistics of Ukraine*, vol. 3, pp. 34—37.
3. Gorodnia, T.A. (2008), " The current strategy of managing business", *Naukovy visnik NLTU Ukraine*, Vip. 18.10, pp. 250—253.
4. Kuzmin, D.L. (2012), Fixed assets and capital assets: comparative aspect, *Problems of theory and methodology of accounting, control and analysis*, – Issue 2 (23), available at: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ptmbo/2012_2/17.pdf.

Blagoy V.V.,

Candidate of Economic Science, associate professor

Ignatov V.Y.,

student

Sidorova Y.R.

student

Kharkiv National University of Construction and architecture

STUDY ON RISKS INVESTMENT PROJECTS IN PRODUCTION

Благой В.В.,

к.е.н., доцент

Ігнатов В.Ю.,

студент

Сидорова Ю.Р.

студент

Харківський національний університет будівництва та архітектури

ДОСЛІДЖЕННЯ РИЗИКІВ ЗА ІНВЕСТИЦІЙНИМ ПРОЕКТОМ З ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ

The article analyzes the risks that may accompany investment project for the production of a certain product. A list of measures needed to ensure continuous operation in the implementation of the project.

Key-words. *risk., investment project, production, precautions.*

В статті проведено аналіз ризиків, які можуть супроводжувати інвестиційний проект з виробництва певного виду продукції. Запропоновано перелік заходів необхідних для забезпечення безперервної роботи по реалізації інвестиційного проекту.

Ключові слова: *ризик, інвестиційний проект, виробництво продукції, запобіжні заходи.*

Аналіз ризиків, які можуть виникнути при реалізації проекту з виробництва певного виду продукції:

Ризик початку бізнесу: відкриття бізнесу – справа ризикова. Завдання підприємця – прорахувати їх і постаратися їх мінімізувати. Безсумнівно, починаючи власну справу, кожен підприємець сподівається на те, що воно не тільки окупиться, але й принесе у подальшому чималий прибуток. Однак, не слід забувати, що ідея розпочати нову справу, безумовно пов'язана з чималим ризиком. Тому, так важливо ще на самій початковій стадії постаратися їх мінімізувати. Для початку варто виважити усі аргументи «за і проти» та адекватно зважити на власні можливості. Можливе застосування страхування бізнесу. Особливо рекомендується скористатися цією можливістю тим, хто вперше відкриває свою справу з нуля.

Ризик незатребуваності продукції. Характерним показником економічної безпеки виробництва є ступінь попиту на виготовлену продукцію. Зменшення рівня попиту нижче допустимого ліміта вочевидь призведе до банкрутства фірми. Звідси очевидна необхідність вивчення причин низького попиту на дану продукцію, що призводить підприємство до ризику [1]. З цією метою потрібно проаналізувати, які фактори викликають незатребуваність. Щоб розібратися в причинах ситуації, можна запропонувати наступний перелік факторів